

માક્ષાર્થિના પ્રત્યહં જ્ઞાનદ્વિઃ કાર્યા ।

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

મહા

—

કાગણુ

卐

પુસ્તક ક્રમ મુ

અંક ૪-૫

૭મી માર્ચ

૧૯૭૭

મહા

—

કાગણુ

卐

વીર

૨૫૦૩

વિક્રમ સંવત

૨૦૩૩

યદ્ભરતાવનિવનિતાવિશાલ ભાલસ્થલસ્ય તિલકામમ ।

તદ્ભવસમુદ્ધર્તીર્યાસ્તવિમિ સમેતગિરિ તીર્થમ ॥

આ ભરત ભૂમિરૂપી સ્ત્રીના વિશાળ લલાટ
સ્થલના તિલક સમાન સમેત શિખર તીર્થ કે જે
સંસાર સમુદ્રના તીર્થ સમાન છે.

: પ્રગટ :

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા : ભાવનગર.

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ :: વર્ષ ૯૫ મું :: વાર્ષિક લવાજમ: પોસ્ટેજ સહિત રૂ-૫૦

: અનુક્રમણિકા :

ક્રમ	લેખ	લેખક	પાના નં.
૧.	જિનદાર (શિખરીણી વૃત્તમ)	શામભા હેમચંદ	૩
૨.	શ્રી જય શંખેશ્વરા પાર્શ્વનાથ	શરણાર્થી	૪
૩.	શ્રી જૈન રામાયણ	શ્રી ત્રિષ્ટિશલાકા પુરૂષ ચરિત્રમાંથી	૫/૬
૪.	મોતી માંડવડા હેઠ	રતીલાલ માણિકચંદ શાહ	૭
૫.	રાજ પ્રસાદી	અમર	૯
૬.	ધર્મમય જીવનાં લક્ષણો	આ. શ્રી અશોકચંદ્ર ડેલાવાળા	૧૧
૭.		મુનિ ચરણવિજયભા	૧૬

પ્રેસનોંધ :

શ્રી જૈન એસોસીએશન ઓફ ઈન્ડીયા મારફત કાનૂની સલાહ વિના મૂલ્ય શ્રી જૈન એસોસીએશન ઓફ ઈન્ડીયા ૬૩ વર્ષથી જૈન સંઘ અને સમાજની સેવા કરે છે. આ સંસ્થાએ જૈન સમાજની પબ્લિક ચેરિટી તથા ધાર્મિક સંસ્થાઓના ટ્રસ્ટોને ઉપયોગી થવાના હેતુથી પબ્લિક ટ્રસ્ટ એક્ટ, ઇન્કમ ટેક્સ તથા ચેરિટી કમી-શનરના વારંવાર કાયદાઓમાં થતા ફેરફારને અનુલક્ષી કાયદાની સલાહ અને માર્ગદર્શન આપવાની વિના મૂલ્ય કાર્યવાહી શરૂ કરેલ છે. ધાર્મિક અને ધર્માદા સંસ્થાઓથી પ્રવૃત્તિઓ અને પ્રગતિમાં બાધારૂપ સમસ્યાઓમાં આ સંસ્થા કાનૂની સલાહ આપશે અને તે માટે કાયદા-કાનૂનના નિષ્ણાતોની એક પેનલ બનાવેલ છે.

સમસ્ત ભારતના કોઈપણ સ્થળે નાના ગામડાથી લઈને, મોટા શહેરોમાં આવેલ દેરાસર, ઉપાશ્રય, ધર્મશાળા, ભોજનશાળા, યોર્ડિંગો અને ફળવણી ક્ષેત્રે કાર્ય કરતી સંસ્થાઓ નિયત નોંધણી પત્રક નીચેના સ્થળેથી મંગાવીને પોતાની સંસ્થા રજિસ્ટર કરાવી દે તેવી વિવ્રપિત કરવામાં આવી છે. વધુ માટે નીચેના સ્થળે લખો.

શ્રી જૈન એસોસીએશન ઓફ ઈન્ડીયા ઓગસ્ટ ક્રાંતિ માર્ગ મુંબઈ-૪૬૦૦૪૬

પુસ્તક ક્ર. સુ.
અ.ક. ૩ બે

પે. ૫

વાર. સં. ૨૫૦૩
વિક્રમ સં. ૨૦૩૩

જિનમતદ્વાર (શિખરિણી વૃત્તમ)

ન દેવં ના દેવં ન શુભ ગુરૂ મેવં ન કુગુરૂં
ન ધર્મં ના ધર્મં ન ગુણ પરિણુદ્ધનં ન ગુણમ
ન કર્ત્યં ના કર્ત્યં ન હિત મહિત નામિ નિપુણં
વિગ્રાહતે લોકાજિન વચન ચક્રુ વિરેહિતાઃ ॥ ૧ ॥

(ગુજરાતી)

સઃગુરૂના કે અસઃગુરૂના કહેવને વળી દેવ તથા
ગુણીજનો કે ગુણ હીનના. અધર્મ કે વળી ધર્મ તથા
કૃત્યા કૃત્ય કે હિત અહિતના રસના સૂચે નહિ તેને
જિનવણીમય નિર્મળ નેત્રો મળ્યા તથા જગમાં જેને ૧૭.

શ્રી જય શંખેશ્વરા પાર્શ્વનાથ

(ગયા અંકથી ચાલુ)

લેખક : શરણાથી

જરાસંધે સાગરના ઉછળતા મોઝસમું પોતાનું સૈન્ય નિહાળી હાર્ય ક્યું.

“આ બીચારા ગોવાળ (કૃષ્ણ)ના દિવસો હવે ભરાય ગયા છે, ખરે! આવતી કાલના યુદ્ધમાં યાદવોના વિનાશથી પૃથ્વીનો ભાર ઓછો થશે.”

સામેથી ચાલ્યા આવતા મહામંત્રી હરાકમંત્રી ઉપસા શબ્દો સાંભળતા તેના હૃદયમાં નીરાશા ઉપજતાં મનમાં વિચાર કરવા લાગ્યા. ત્રિખંડ ભરતનું સામ્રાજ્ય ભોગવીને મહારાજ મગધેશ્વર હવે વૃદ્ધ થયા છે. થાકી ગયા છે. પ્રતિવાસુદેવની રૂદ્ધિ ધણામળ પર્યતન તેમણે ભોગવી છે. અનેક શત્રુ રાજાને અને મહારાજાઓને કુટિને સર્વ જગ્યાએ મગધેશ્વર પોતાની આજ્ઞા મનાવી છે. પોસાની પ્રચંડ સનામાં અર્ધ ભારત દબાવ્યું છે. પ્રતિવાસુદેવની લક્ષ્મી વાસુદેવાજ હુટી લે છે અને તે વાસુદેવા પ્રતિવાસુદેવને મારીને તેનું સર્વસ્વ પડાવી લઇને પોતેજ અર્ધ ભરતના ધણી થાય છે. એવી રીતે આ મગધેશ્વર આ ભરતવર્ષ ઉપર નવમા પ્રતિવાસુદેવ અર્ધચક્રી થયા છે. તેમની વૃદ્ધાવસ્થામાં શ્રી કૃષ્ણ પોતે જ મગધેશ્વરને મારીને નવમાં વાસુદેવ થશે કૃષ્ણને એ નવમાં વાસુદેવના હોથે જ જરાસંધનું મોત જ્ઞાનીએ પહેલેથી કહેલું છે. તે આજે સાક્ષાત એવાનો સમય આવ્યો છે. છતાં હું મહારાજાને સમજાવીને મારી ફરજ આજે અદા કરું હું સમજવું છું કે ભાવિ કદાપિ અન્યથા થતું નથી છતાંય પ્રયત્નો કરી અહીં!

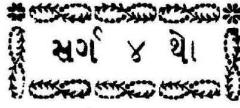
“હા મહારાજ! હું કંઈક આપને અરજ કરવા ચાહું છું? હંસકમંત્રીએ જરાસંધને નમન કરીને કાર્યની પ્રસ્તાવના કરી. “મંત્રીધર, આવો જુઓ આવતી કાલે પ્રસાતમાં જ યુદ્ધનો અગ્નિ ફાટી નીકળશે. એમાં યાદવો સૈન્ય રહીત બળીને ભસ્મ થઇ જશે ખોલો શું અરજ ગુજારો છો! “મહારાજ જરાસંધે આવેશમાં હોવા છતાં નરમાશથી કહ્યું.

“રાજન? આપણાએ અસંખ્ય સાગરસમા સૈન્યમાં આપ એક જ મહાન વીર છો વિષમાં અદ્વિતીય વિજેતા છો જ્યારે યાદવ સૈન્યમાં ત્રણ છે. (કમશઃ)

શ્રી જૈન રામાયણ

(ગયા અંકથી ચાલુ)

—શ્રી ત્રિષષ્ટિશલાકા પુરૂષ ચરિત્રમાંથી

રામ લક્ષ્મણની ઉત્પત્તિ, વિવાહ અને વનવાસ

મિથિલા નગરીમાં હરિવંશને વિષે વાસવકંતુ નામે એક રાજા હતો. તેને વિપુલા નામે સ્ત્રી હતી. તેઓને પુર્ણ લક્ષ્મીવાળો અને પ્રજાઓને જનકસમાન જનક નામે એક પુત્ર થયો. અનુક્રમે તે રાજા થયો. એ સમયમાં અયોધ્યાનગરીમાં શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનના રાજ્ય પછી ઈક્ષ્વાકુવંશની અંતર્ગત રહેલા સૂર્યવંશમાં અનેક રાજાઓ થયા, જેઓમાંથી કેટલાક મોક્ષે ગયા અને કેટલાક સ્વર્ગે ગયા. તે વંશમાં વીસમાં અર્ધાંતનું તીર્થ પ્રવર્તતા એક વિજય નામે રાજા થયો. છેને હિમયુલા નામે પ્રિયા હતી. તેઓને વજ્રબાહુ અને પુરંદર નામે બે પુત્રો થયા. તે સમયમાં નાગપુરમાં ઈક્ષ્વાહુન રાજાને તેની ચુડામણી નામની રાણીથી મનોરમાં નામે એક પુત્રી થઈ હતી જ્યારે તે ઉદયસુંદર નામનો તેનો સાળો ભક્તિથી જેની પાછળ આવેલ છે એવો વજ્રબાહુ મનોરમાને લઈને પોતાના નગર તરફ ચાલ્યો. આગળ ચાલતાં માર્ગમાં એક ગુણસાગર નામનો મુનિ તેમના જોવામાં આવ્યા. તે ઉદયાચળ ઉપર રહેલા સૂર્યની જેમ વસંતગિરિ પર તપતેજથી પ્રકાશિત થઈ રહેલા હતા તે મુનિ આતાપના કરતા હોયું જોઈ રહેલા હતા. તેથી જાણે મોક્ષમાર્ગને જોતા હોય તેમ દેખાતા હતા. મેધને જોતા મયૂરનો જેમ તેને જોતાં જ વજ્રબાહુને અત્યંત હર્ષ ઉત્પન્ન થયો, તેથી તત્કાળ પોતાના વાહનને ઉછું રાખીને તે બોલ્યો—‘અહા! કાઈ આ મહાત્મા મુનિ વંદન કરવા યોગ્ય છે. તે ચિંતામણી સ્તનની જેમ ઘણા પુણ્યથી જોવામાં આવ્યા છે.’ તે સાંભળી તેના સાળા ઉદયસુંદરે ઉપહાસ્યમાં કહ્યું કે—‘હે કુમાર! કેમ દીક્ષા લેવાની ઈચ્છા છે?’ વજ્રબાહુ બોલ્યો—‘હા, તેમ કરવાને મારું મન છે.’ ઉદયસુંદરે ઉપહાસ્ય મશ્કરીમાં કહ્યું ‘હે રાજા! જો તમારું મન હોય તો વિલાંબ કરો નહિ. હું તમને સહાય આપીશ.’

卐 (૫)-卐

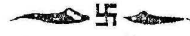
વજ્રબાહુએ કહ્યું—‘મર્યાદાને સમુદ્ર ન તજે તેમ તમે તમારી પ્રતિજ્ઞાને ત્યાગ કર્યો નહિ. તેણે ‘બહુ સારું’ કહ્યું એટલે તત્કાળ વજ્રબાહુ જેમ મોહ ઉપરથી ઉતરે તેમ વાહન ઉપરથી ઉતરી પડ્યો અને ઉદયસુંદર ત્રિગેરથી પરવર્યો સતો વસંતશેલ ઉપર ચડ્યો. તેનો દૃઢ વિચાર આણી ઉદયસુંદર બોલ્યો કે—‘હે સ્વામી! તમે દીક્ષા લેશો નહિ, મારા આ ઉપહાર્ય વચનને ધિક્કાર છે! આપણા બંને વચ્ચે દીક્ષા વિષ ડ્રક્ત મરકરીની જે વચની હતાં, તો તે વચનને ઉલ્લંઘન કરવામાં કાંઈ પણ દોષ નથી. પ્રાયઃ વિવાહના ગીતની જેમ ઉપહાર્યના વચનો સત્ય હોતાં નથી. તમે અમને સર્વ પ્રકારની આપત્તિઓમાં શહાયકારી થશો, એવા અમારા કુળના મનોરથને દીક્ષા લઈને અકરમાત તમે ભાંગ્યો નહિ. હજી આ તમારે હાથે વિવાહની નિશાનીરૂપ માંગલિક કંકણ છે, તો સહસા તે વિવાહથી પ્રાપ્ત થનારા ભોગેને કેમ છોડી દો છો? હે સ્વામી! તેમ કરવાથી મારી બેન મનોરમાં સાંસારિક સુખના સ્વાદથી ઠગાઈ જશે, અને તમે જ્યારે તુણની જેમ તેનો ત્યાગ કરી દેશો ત્યારપછી છે કેવી રીતે છવી શકશો?’ વજ્રબાહુકુમાર બોલ્યો—‘હે ઉદયસુંદર! માનવજન્મરૂપી વૃક્ષનું સુંદર ફળ ચારિત્ર જે છે. વળી સ્વાતી નક્ષત્રના મેઘનું જળ જેમ છીપમાં મોતીરૂપ થાય છે તેમ તમારાં મરકરીનાં વચન પણ મને પરમાર્થ રૂપ થયા છે.

તમારી બેન મનોરમા એ કુળવાન હશે તો તે પણ મારી સાથે દીક્ષા ગ્રહણ કરશે, નહિ, તો તેનો માર્ગ કડ્યાણકારી થાઓ પણ મારે તો હવે ભોગથી સર્થું. હવે તું મને વ્રત લેવાની આજ્ઞા આપ અને મારી પછવાડે તું પણ વ્રત ગ્રહણ કર કેમકે પોતાની પ્રતિજ્ઞા પાળવી તે જ ક્ષત્રિયોનો કુળધર્મ છે.

આ પ્રમાણે ઉદયસુંદર પ્રતિબોધ આપીને વજ્રબાહુ ગુણરૂપ રત્નોદા સાગર ગુણ-સાગર નામના મુનિ પાસે આવ્યા તરત જ વજ્રબાહુએ તેમની પાસે દીક્ષા લીધી. એટલે તેની પછવાડે, ઉદયસુંદર, મનોરમા અને બીજા પચીસ રાજકુમારોએ દીક્ષા લીધી, વજ્રમરકડુએ દીક્ષા લીધી એવા ખબર સાંભળી એ બાળક ઉત્તમ છે, અને હું વૃદ્ધ છતાં ઉત્તમ નથી’ એમ વિચારતાં વિજયરાજને વૈરાગ્ય ઉત્પન્ન થયો. તેથી તેણે પુરંદર નામના લઘુ પુત્રને રાજ્ય ઉપર બેસારીને નિર્વાણમોહ નામના મુનિની દીક્ષા લીધી. અનુક્રમે પુરંદરે પણ પોતાની પુત્રિવી નામની રાણીની કૃષ્ણાથી ઉત્પન્ન થયેલા કિર્તીધર નામના પુત્રને રાજ્ય સોંપીને થેમકર નામના મુનિ પાસે દીક્ષા લીધી.

(કમશઃ)

— મોતી માંડવડા હેઠ —

લે. રતીસાલ માણેકચંદ શાહ

(૧) સર્વ અંધકારનો નાશ કરવામાં જ્ઞાન સમાન બીજો ઢાઢ દીવો નથી કે જે દીવો સ્વર્ગને વિષે ભૂમિને વિષે, પાતાલને વિષે અને ઠેકઠેકાણે અંધકારનો નાશ કરતો એવામાં આવે છે. (પદ્મપુરાણ ખંડ ૨, અ. ૧-૨-૩ શ્લો. ૮૭)

(૨) જેની પાસે હંમેશા પ્રકાશને કરવાવાળો એવો જ્ઞાનરૂપી સૂર્ય હોય તેની મંદિર પ્રદીપ રૂપ દિશાઓના મુખો નિર્ભય પણાને પાસે છે. (તત્ત્વાવૃત શ્લો. ૧)

(૩) સંસારી જીવોને આ શરીર ભોગની માટે છે, અને ચૈત્ત્યજનોને તે જ શરીર જ્ઞાનને માટે છે. સમ્યક્ પ્રકાશના જ્ઞાનથી વિષયો વિષય થયા હોય તો આ શરીર પુરિષ્ટ કરવાથી શું ફળ છે (હૃદય પ્રદીપ શ્લો. ૫)

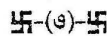
(૪) જેમ જેમ પ્રાણી જ્ઞાનના મળવડે શ્રી જિનેશ્વર ભગવાન એવેલું તત્ત્વ અણ-અણ થયે છે, તેમ તેમ તેને પાપનો નાશ કરવામાં સમર્થ એવી શુદ્ધિ થતી અણ છે. (સુભાષિત રત્ન સન્દોહ શ્લો. ૧૬૫)

(૫) જ્ઞાનથીજ માણસો કૃત્ય અને અસત્યના સમૂહને અણે છે. જ્ઞાનથીજ પવિત્ર એવા ચારિત્રત્વ આચરણ કરે છે. જ્ઞાનથી જ ભવ્ય જીવો મોક્ષને મેળવે છે તેથી જ્ઞાન એજ તમામ કલ્યાણત્વ અંગેડ મૂળ છે. (સૂક. સુકાવલી. અધિકાર શ્લો. ૩)

(૬) અજ્ઞાન અંધકાર અજ્ઞાન રૂપી અંધકારથી આગ્રહાદન કરાયેલો અને મૂઠ હૃદયવાળો, પુરૂષ હું કયાંથી આવ્યો! હમણાં હોણ છું! અહીંથી હું કયાં જઈશ! મારું કેવું સ્વરૂપ છે! ઈત્યાદિ કાંઈ પણ અણતો નથી.

(૭) આહાર, નિદ્રા ભય અને મૈથુન આ ચાર બાબત પશુઓને અને મનુષ્યોને સમાનજ છે. તેમાં મનુષ્યોને માત્ર જ્ઞાન જ વિશેષ છે, તે જ્ઞાન રહિત બે મનુષ્ય હોય તો તે પશુ તુલ્ય જ છે. (વિક્રમ ચરિત્ર)

(૮) અજ્ઞાની મનુષ્ય કરોડો જન્ય વડે કરીને જે કર્મનો ક્ષય કરે છે તે જ કર્મને ત્રણ ગુણિતને ધારણ કરનાર જ્ઞાની માણસ અંતર મુહુર્તમાં નાશ કરે છે. (તત્ત્વાવૃત શ્લો. ૧૬૦)

૮]

શ્રી જન વર્મ પ્રકાશ

(૯) વિષ્ણુમાં ઘૂંટની પેઠે ખરેખર અજ્ઞાની પ્રાણી અજ્ઞાનમાં ડુબે છે, અને માન સરોવરમાં હુંસની જેમ જ્ઞાની મનુષ્ય જ્ઞાનમાં સ્થાયી થાય છે જ્ઞાનમાં રમણ કરે છે. (જ્ઞાનસાર, જ્ઞાનાષ્ટકમ શ્લો ૧)

(૧૦) કોય માન માયા વિગેરે તમામ પાપો કરતાં પણ અજ્ઞાન એ ખરેખર અત્યંત દુઃખને આપવા વાળું છે કે જે અજ્ઞાનવડે આચ્છાદિત થયેલો લોક પોતાને હિતકારી કે અહિતકારી પદાર્થને જાણી શકતો નથી. (અસ્ટકવકારણ જ્ઞાનષ્ટકમતણ-બટીકા)

(૧૧) સંસારમાં જે માણસ જ્ઞાન વગરનો અજ્ઞાની હોય તે માણસના શૈયક્ષમા સત્ય, તમ ઇન્દ્રિયદમન વિગેરે બધાગુણો પવનવડે હણાયેલા વૃક્ષ જેમ મુળથી ઉખડી જાય છે, તેની માફક ક્ષણમાં નાશ પામે છે. (સૂ. ર. સ. શ્લો ૨૦૮)

સમાપ્ત

卐

:- સચ્ચારિત્ર :-

卐

પલોડાયા વગરનો હાથી શાન્તિથી ખીસે રકતો નથી અને
વનમાં જ્યાં પ્રયત્ન કરે છે, તેમ કંઠવાયા વગરનો
સાધુ પણ માધુતામાં રકતો નથી અને પ્રપંચરૂપી
વનનાં જ્યાં પ્રયત્ન કરે છે.

‘અજ્ઞાન’

卐

卐

રાગ પ્રસાદી

લે. અમર

૫૨. સર્વ પદાર્થનું સ્વરૂપ જાણવાને હેતુ થાય એક આત્મજ્ઞાન કરવું એ છે. જો આત્મજ્ઞાન ન થાય તો સર્વ પદાર્થનું જ્ઞાનનું નિષ્ફળ પણું છે જેટલું આત્મજ્ઞાન થાય તેટલી આત્મ સમાધી પ્રગટે.

૫૩. કોઈપણ તથા રૂપ જોગને પામીને જીવને એકક્ષણ પણ અંતભેદ અચતી થાય તો તેને મોક્ષ વિશેષ દુર નથી અન્ય પરિણામમાં જેટલી તાદત્ય વૃત્તિ છે. તેટલો જીવથી મોક્ષ દુર છે જો કોઈ આત્મ જોગ બને તો આ મનુષ્ય પણનું મુલ્ય કોઈ રીતે ન થઈ શકે તેવું છે. પ્રાપ્ય મનુષ્ય દેહ વિના આત્મ જોગ બનતો નથી એમ જાણી અત્યંત નિશ્ચય કરી આ દેહમાં આત્મ જોગ ઉત્પન્ન કરવો ધટે.

૫૪. અત્યંત જ્ઞાન હોય ત્યાં અત્યંત ત્યાગ સંભવે છે, અત્યંત ત્યાગ પ્રગટયા વિના અત્યંત જ્ઞાન ન હોય એમ શ્રી તીર્થંકરે સ્વીકાર્યું છે આત્મ પરિણામથી જેટલો અન્ય પદાર્થનો તાદત્ય અવ્યનસ નિવર્તવો તેઓશ્રી જિન ત્યાગ કહે છે રાગ દેષ પરિણામનું પરિક્ષણ પણું જ કર્તવ્ય છે.

૫૫. સર્વ વિભાવથી ઉદાસીન અને અત્યંત યુક્ત નિજ પર્યાયને સહજ પણે આત્મા ભજે, તેને શ્રી જિને તીવ્રજ્ઞાન દશા કરી છે. જે દશા આવ્યા વિના કોઈપણ જીવ બંધન મુક્ત થાય નહીં એવો સિદ્ધાંત શ્રીજિને પ્રતિપાદન કર્યો છે જે અખંડ સત્ય છે.

૫૬. જેમ છે તેમ નિજ સ્વરૂપ સંપૂર્ણ પ્રકાશે ત્યાં સુધી નિજ સ્વરૂપના નિઃશ્વાસતમ સ્થિર રહેવાને જ્ઞાની પુરૂષના વચનો આધાર ભૂત છે, એમ પરમ પુરૂષશ્રી તીર્થંકરે કહ્યું છે, તે સત્ય છે.

૫૭. સહજ સ્વરૂપે જીવની સ્થિતિ થવી તેને શ્રી વીતરાગ “મોક્ષ” કહે છે. સહજ સ્વરૂપથી જીવ રહીત નથી, પણ તે સહજ સ્વરૂપનું આપ ભાન જીવને નથી. જે થવું તેજ સહજ સ્વરૂપે સ્થિતિ છે. સંગના યોગે આ જીવ સહજ સ્થિતીને ભુલ્યો છે, સંગની નિવૃત્તિએ સહજ સ્વરૂપનું અપરોક્ષ ભાન પ્રગટે છે એજ માટે સર્વ તીર્થંકરાદિ જ્ઞાનીઓએ અસંગપણું જ સર્વોત્કૃષ્ટ કહ્યું છે, કે જેના અંગે સર્વ આત્મ સાધન રહ્યા છે.

卐-(૯)-卐

૫૮. સત્યનું જ્ઞાન થયા પછી મિથ્યા પ્રવૃત્તિ ન ટળે એમ બને નહિ, કેમકે જેટલે અંશે સત્યનું જ્ઞાન થાય તેટલે અંશે મિથ્યાતવાન પ્રવૃત્તિ વહે એવો જિનનો નિશ્ચય છે. કદી પૂર્વ પ્રારંભથી બાહ્ય પ્રવૃત્તિનો ઉદય વર્તતો હોય તો પણ મિથ્યા પ્રવૃત્તિમાં તાત્કાલિક થાય નહિ એ જ્ઞાનનું લક્ષણ છે.

૫૯. નિમિત્તે કરીને જેને હુર્ષ થાય છે. નિમિત્તે કરીને જેને શોક થાય છે, નિમિત્તે કરીને જેને ઇન્દ્રિય જન્મ વિષય પ્રત્યે આકર્ષણ થાય છે, નિમિત્તે કરીને જેને ઇન્દ્રિયને પ્રતિકુળ એવા પ્રકારને વિશે દેશ થાય છે, નિમિત્તે કરીને જેને કષાય ઉદભવે છે, એવા જીવને જેટલો બને તેટલો તે તે નિમિત્તવાસી જીવને સંગ ત્યાગવો ઘટે છે. અને નિત્ય પ્રત્યે સાતસંગ કરવો ઘટે છે.

૬૦ હું દેહાદી સ્વરૂપ નથી, અને દેહથી પુયાદી કેાઇપણ મારા નથી, શુદ્ધ ચૈતન્ય સ્વરૂપ અવિનાશી એવો હું આત્મા છું. એમ આત્મ ભાવના કરતા રાગ દેષનો ક્ષય થાય.

આત્મ ભાવનાં ભાવતા

જીવબહે કેવળ જ્ઞાન રે.

૬૧. આત્મા સચ્ચિદાનંદ જ્ઞાતા અપેક્ષાએ સર્વ વ્યાપક સચ્ચિદાનંદ એવો હું આત્મા એક છું. એમ વિચારવું વ્યાપવું નિર્મળ અત્યંત નિર્મળ પરમ શુદ્ધ ચૈતન્ય ધન પ્રગટ આત્મસ્વરૂપ વડે સર્વને બાદ કરતા કરતાં જે અબાધ્ય અનુભવ રહે છે તે આત્મા છે સર્વને જાણે છે તે આત્મા છે જે સર્વભાવને પ્રકાશે છે તે આત્મા છે તે આત્મા છે, ઉપયોગમય આત્મા છે. અવ્યાબાધ સમાધિ સ્વરૂપ આત્મા છે આત્મ આત્મા અત્યંત પ્રગટ છે, કેમકે સ્વસંવેદન પ્રગટ અનુભવમાં છે.

૬૨. અનંતવાર દેહને અર્થે આત્મા ગાળ્યો છે, જે દેહ આત્માને અર્થે ગળાશે તે દેહ આત્માને અર્થે ગણાશે તે દેહ આત્મ વિચાર જન્મ પામવા યોગ્ય બાણી સર્વ દેહાર્થની કલ્પના છોડી દઈ એક માત્ર આત્માર્થમાં જ તેનો ઉપયોગ કરવો, એવો મુમુક્ષુ જીવને અવશ્ય નિશ્ચય જોઇએ.

(કેમશ)

ધર્મમય જીવનાં લક્ષણો

લેઠ આ. શ્રી અશોકચંદ્ર (ડહેલાવાળા) મુંબઈ

આખી રાત તેઓએ હવેસા માર્યા છતાં સવાર પડયું તો પણ સામે કિનારે પહોંચ્યા નહિ. તેઓ વિચારમાં પડી ગયા. અને નશાનો ઢેક ઉતરી ગયો હતો. સવારના અજવાળામાં તેઓએ જોયું તો માત્રુમ પડયું કે હોડી તો કિનારા સાથે દોરડાથી બાંધેલી છે. તે દોરડું જ તેઓએ છોડ્યું ન હતું. દોરડું છોડ્યા વિના તેઓ આગળ દેવી રીતે વધી શકે. પછી તેઓએ દોરડું છોડ્યું અને પરિણામે યોડીવારમાં સામે કિનારે પહોંચ્યા. જેઓ ધાર્મિક ક્રિયા કરી રહ્યા હોય છે. છતાં વિકાસ સાધી શક્યા નથી. તેઓના જીવનમાં આ અતની જ ખાતરી માત્રુમ પડશે તેઓ ધાર્મિક ક્રિયા વડે હવેસા મારી રહ્યા હોય છે. પરંતુ તેઓએ પોતાના જીવનને સાંસારિક મોહ અને રાગ દેવતા દોરડા વડે બાંધેલું હોય છે. અને તેથી તેઓ વિકાસ સાધી શકતા નથી. જેઓ વિકાસ સાધવા ઇચ્છતા હોય તેઓએ ધાર્મિક ક્રિયાઓ કરવાની સાથે પોતાના જીવનને સાંસારિક મોહમાંથી મુક્ત કરવું ઘટે છે. તે મોહરૂપી દોરડું કાપી નાખવામાં આવે ત્યારે જ વિકાસ સાધી શકાય છે. આ દોરડું કાપી નાખવામાં આવે ત્યારે ધર્મના ૬૪ લક્ષણો તેમના જીવનમાં પ્રગટે છે અને તે કમલ વિકાસ સાધી નરમાંથી નારાયણ બની શકે છે....

સત્યવાન હરિચંદ્રનું નામ તો તમે જાણો છો સત્યને માટે તેમણે કેટલું દુઃખ સહન કર્યું જે વ્યક્તિ સત્યની કિંમત સમજે છે તે ગમે તે વસ્તુ છોડવા તૈયાર થાય છે. પરંતુ સત્યનો ત્યાગ કરવા તે વ્યક્તિ તત્પર થતી નથી. આ છે સત્ય માટેની તાલાવેલી. સત્યવાન હરિચંદ્ર સત્ય માટે પોતાનું રાજપાટ ત્યાગ્યું. સત્ય કાળે પોતાની સ્ત્રીને વેચવામાં આનાકાની કરી નહીં. સત્યને માટે પોતાની અતને વેચવામાં પણ શરમ અનુભવી નહીં. સત્યને કાળે આ બધું કર્યું પરંતુ સત્યનો ત્યાગ કર્યો નહીં. ધાર્મિક ક્રિયાઓની સાથે આ અતની ધર્મમય જીવન જીવવાની ઉત્સુકતા અંગે તો જ વિકાસનો માર્ગ સરળ બની જાય. ધાર્મિક ક્રિયાઓ કરવી અને સાથે સાથે સાંસારિક પદાર્થોમાં આશક્તિ રાખવી એ બન્ને વસ્તુઓ એક સાથે રહી શકતી નથી, ધાર્મિક ક્રિયાઓ સાથે રહી શકતી નથી ધાર્મિક ક્રિયાઓ સાથે ધર્મમય જીવન અને ત્યારે જ વિકાસના માર્ગનો વેગ વધે. અકરણ શ્રાવેઢ ધન જતું કર્યું, પરંતુ

૬-(૧૧)-૬

[૧૨]

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

પોતાના ધર્મને ત્યાગવાની અનિચ્છા દર્શાવી હતી. આ અંતની તાલાવેલી અંગે તો વિકાશ સાધવામાં અને ધ્યેયે પહોંચવામાં જરાપણ વાર લાગે નહિ. છેલ્લે સાંસારીક જીવનની ક્ષણીકતા દર્શાવતો એક શ્લોક કહીને હું મારું વક્તવ્ય પૂર્ણ કરીશ.

સંપદો જલતરંગ ચિલોલા યોગ્યં ત્રિચતુરાણી દિનાનિ ।

શારદા સુમિવ ચંચલમાણુ કિં ધને કુરુત ધર્મનિ દં ॥

સંપતિ પાણીના તરંગ જેવી અસ્થિર છે. યૌવન પણ આર દીનતું અને ધનની પણ મહેત્તા થું છે? માટે હે વ્યાત્મા, ઉત્તમ એવા ધર્મની આરાધના કર.

જ્ઞાની અને ધુની

બોલનાર અમણ હોય તો એનો અર્થ નથી સમજતો. તેમ બોલનાર અતિ ભણેલો હોય તો એનો મર્મ નથી સમજતો, કારણ અમણ પોતે હું બોલે છે એ નિશ્ચિત રીતે પોતે જ સમજતો નથી, જ્યારે અતિ ભણેલા પોતાનું બોલવું સભા સમજે છે કે નહિ, એ નથી સમજી શકતો આ જ કારણે દુનિયા ઘણીવાર ભણેલાને સુખ પણ કહે છે, ને સુખને તત્વચિન્તક ધુની પણ કહે છે!

“ બળવંત ”

ધી જૈન એશોશિએશન ઓફ ઇન્ડિયા. મુંબઈ

સાર્વજનિક ટ્રસ્ટના ટ્રસ્ટીઓને ઉપયોગી માહિતી.

ધાર્મિક માન્યતાને કારણે પરોપકારી વૃત્તિને લીધે અને પુણ્યતુલ્ય કાર્યો આંધીને જીવંતી સક્રિય બનાવવા અને કર્મની નિર્જરા કરવા માટે અનેક વ્યક્તિ પોતાના નાણાંનો સદ્પયોગ કરવા માટે ધર્માદ્વા અને ધાર્મિક પ્રવૃત્તિને વેગ આપવા માટે અલગ ખાતુ રાખે છે અને વિશ્વાસ પૂર્વક તેનો વહિવટ ચલાવે છે.

કબુતર (પારેવા)ની ચણ કુતરાને રોટલા તેમજ પશુપાંખી અને અશક્ત માનવી માટે સહાયરૂપ બનવાની યોજના આપણા વહવાઓએ ધોડેલી છે. ધર્મશાળા અને પાણીની પરંપરા બંધાવી છે. આવા અસંખ્ય ટ્રસ્ટો આજે પણ નાના મોટા ગામડા વિદ્યમાન છે.

ધાર્મિક દષ્ટિ પુષ્ટિ આપવા કાજે દેરાસર, ઉપાશ્રય, આયંબીલ ખાતુ વાંચના-લય અને પુસ્તકાલય તેમજ ભોજનશાળા ઇત્યાદિ સંસ્થાઓની સ્થાપના થયેલી છે. આ બંધાનો વહિવટ એક કાળે એક હેતુ હોતો પરંતુ કાયદા-કાનૂનોનું પ્રમાણ વ્યાપક બનતું ગયું અને દેશકાળ બદલાતો ગયો તે પ્રમાણે આ વહિવટની કાર્યવાહી તથા તેને લગતી હિસાબી પદ્ધતિમાં વ્યાપક પ્રમાણમાં ફેરફાર થતો રહ્યો છે.

ટ્રસ્ટ એટલે વિશ્વાસનું પ્રતીક મહાત્મા ગાંધી કહેતા હતા કે ટ્રસ્ટીએ તો સંભાળ પૂર્વક અને ફોનેહથી ટ્રસ્ટની રખેવાળી કરવાની ટ્રસ્ટની મિલકતનો અંગત હેતુ માટે વપરાશ હોઈ શકે નહિ. આપણે ત્યાં એવી વાત પણ પ્રચલિત છે કે ટ્રસ્ટના કામ-કાજ માટે સળગાવેલી મીણબત્તી પણ સંસ્થાનું કામ પુરું થાય કે તુરંત જ બુઝાવી નાંખવામાં આવતી હતી અંગત માલિકીની મીણબત્તીનો ઉપયોગ વ્યક્તિગત કામમાટે કરવામાં આવતો હતો.

ઇડિયન ટ્રસ્ટ એક્ટ, ૧૮૮૨ ની કલમ ૩ માં ટ્રસ્ટની વ્યાખ્યા આપવામાં આવી છે. આ વ્યાખ્યા અનુસાર ટ્રસ્ટ રચનાર મિલકતની ફેરબદલી કરીને ટ્રસ્ટને અર્પણ કરે છે. જેનો સ્વીકાર ટ્રસ્ટી કરે છે. તેનો ઉપયોગ ટ્રસ્ટના હેતુ અને ક્ષેત્રને અનુસરીને કરવામાં આવે છે.

કરારને લગતા કાયદામાં (ધી ઇન્ડિયન ટ્રોન્ટેક્ટ એક્ટ) જણાવ્યા અનુસાર કરાર મૌખિક રીતે થઈ શકે છે અને લેખિત પણ થાય છે. કમિશનર ઝાફ ઇન્કમેટેક્સ વિ. ઇડોરદાસ ભાર્ગવ ૪૦ આઈ. ટી. આર ૩૦૧ના કેસમાં જણાવ્યા મુજબ કાયદેસરના ટ્રસ્ટ માટે ડેકલેરેશન કે વિચાર ધારાની લેખિત જરૂરીયાત નથી. જો ટ્રસ્ટ રચવા માટેનું ધ્યેય કે વિચારણા અન્યથા પુરવાર થઈ શકતી હોય.

જમાને જમાને દરેકના મુદ્દયો ખદલાય છે. માનવીની વિચારધારા અને વર્તનના ફેરફાર થાય છે. પરિસ્થિતિમાં પલટો આવે છે. માનવસ્વભાવ અને તેની વર્તુલકમાં પણ ફેરફાર થતો રહે છે. પુરાવાની ગણતરી અગત્યનો ભાગ ભજવે છે. કાયદા-કાનુન અન્વયે પણ મૌખિક કરતાં લેખિતનું મહત્વ વિશેષ રહે છે. આ કારણથી ટ્રસ્ટની રચના લેખિત અને વિદ્યમાન ધારાને લક્ષમાં રાખીને થતી જરૂરી છે.

ઇન્ડિયન ટ્રસ્ટ એક્ટની કલમમાં દર્શાવ્યા મુજબ સ્થાવર મિલકત સંબંધીનું ટ્રસ્ટ અંગેનું દસ્તાવેજ ઉપર લખાણ થવું જોઈએ અને તે રજીસ્ટર કરવાનું જોઈએ. જ્યારે જંગમ મિલકત અંગેનું ટ્રસ્ટ લખાણ દ્વારા ટ્રસ્ટીઓને મિલકતની અંગેનું ટ્રસ્ટ લખા દ્વારા ટ્રસ્ટીઓને મિલકતની ફેરબદલી કરીને સુપ્રત કરવામાં ન આવે ત્યાં સુધી કાયદેસર મનાતું નથી.

ઇન્ડિયન ટ્રસ્ટ એક્ટ ઉપરાંત રાજ્ય સરકારના ટ્રસ્ટને લગતા ધારાનો વિચાર સાર્વજનિક ધર્મિક અથવા ધર્માદા ટ્રસ્ટના ટ્રસ્ટીઓએ કરવાનો છે. આ કાયદા હેઠળ નોંધણીથી માંડીને ટ્રસ્ટીઓમાં થયેલા ફેરફારની ખબર, વાર્ષિક હિસાબ તથા અહેવાલ નિયત કરેલ ફોર્મમાં રજુ કરવા.

તેમજ મજકુર કાયદા અન્વયેની અન્ય જોગવાઈ પ્રત્યે ધ્યાન આપવાનું જરૂરી છે. ધારા હેઠળથી સમય મર્યાદા તેમજ ટ્રસ્ટને લગતી ટ્રસ્ટીઓની જવાબદારી પ્રત્યે ધ્યાન રાખી યોગ્ય કાર્યવાહિ કરવી જરૂરી છે. આ પ્રમાણે કરવામાં નિષ્ફળ નીવડનાર ટ્રસ્ટના ટ્રસ્ટીઓ કાયદા અન્ય દંડને પ્રાપ્ત નીવડે છે. આ ઉપરાંત વેરા ધારાની જોગવાઈ પ્રત્યે ટ્રસ્ટીઓએ વધુ સજગતા કેળવવી જરૂરી છે.

વેરા ધારાની હાલતની જોગવાઈને કારણે એક બાજુએ ધર્માદા ટ્રસ્ટોની રચના વેરા ખચાવવાના માર્ગમ તરીકે ખુબજ વ્યાપક બનતી ગઈ છે. જ્યારે બીજી બાજુએ સાર્વજનિક ટ્રસ્ટોની જવાબદારીમાં અપ્રતિમ વધારો થઈ ગયો છે. (ક્રમશઃ)

સાંપ્રદાયિક સંબોધનો

(શ્રે : ગ્રા. હીરાલાલ ર. કાપડિયા એમ. એ.)

આ પદ્ધતો અક્ષરશઃ અતુવાદ ન આપતા એનો ભાવાર્થ સૂચવું છું, વૈદિકો અન્ય ધર્માવલંબીઓને શ્રાવકોને, જૈનોને અને બૌદ્ધોને 'નાસ્તિક' કહે છે, જૈનો ઈતર જનોને 'મિત્ર્યાત્વી' કહે છે.

સ્વામીનારાયણ પંથના અતુયાથીઓ અન્ય જનોને 'કુસંગી' અને પોતાને 'સત્સંગી' કહે છે. વૈષ્ણવો અન્યને 'અનાશ્રયી' તરીકે સંબોધે છે. આર્યસમાજીઓ અન્ય જનોને 'અનાર્ય' કહે છે. હિન્દુઓ યજ્ઞોને 'સ્વેચ્છ' કહે છે. મુસ્લીમ હિન્દુઓને 'કાફર' કહે છે, આ પ્રમાણેનો સર્વ અધઃખાત કરનારો અને બેદરબાવ ભારતમાં પ્રસરે છે.

તત્ત્વાર્થા ધિગમશાસ્ત્રના ભાસ્યકારે વાચક ઉપદેશાતિએ આઠી નૂ. રૂપના ભાષ્યમાં (પૃ. ૧૨૧ માં), અ. ૩ ના ભાષ્યમાં (પૃ. ૨૩૨ માં) અને અ. ૫, ચૂ. ૨૨ ના ભાષ્યમાં (પૃ. ૩૫૪ માં) જૈનથી સિન્ન મતાવલંબીઓ માટે 'તંત્રાન્તરીય' શબ્દ વાપર્યો છે. એના દીકાકાર સિ સેન ગણિએ આ સ્થળે વપરાયેલા 'તંત્રાન્તરીય' ના અર્થ અતુક્રમે નીચે સુજળ દર્શાવ્યા છે.

વૈસેષિકો ઇત્યાદિ, માયાસનવીયો યાને બૌદ્ધો અને માયા સુતવીયો કિંવા બૌદ્ધઃ

મહાર્થ યુક્તની માતાતું નામ 'માયા' છે. એ ઉપરથી માયાના પુત્રો તે બૌદ્ધો એમ સૂચવાયુ છે.

નમોન્તુ વર્ધમાનાયમાં મહાવીરસ્વામી કુતીશ્રિકોને પરોક્ષ હોવાનું કહે છે.

સ્થાનકવાસીઓને 'કુલ્લિકા' 'કુલ્લિકા' કહે છે તે તેઓ મુત્તિપૂજક જૈનોને 'દેશવાસી' કહે છે. પણ તેમ કહેવું યથાર્થ નથી કેમકે મુત્તિપૂજક જૈને કઈ દેશમાં જિનાલયોમાં રહેતા નથી.

યોગવહન કયાં વિના આચાર્ય બનેલાના સંતાનીયોને એક આચાર્યે 'સંમૂર્જિમના ભેટા કહ્યા છે. આગમમાં જમાસિ વગેરે સાતને અને અન્ય ગ્રંથોને સિવભૂતિને 'નિહનવ' કહ્યું છે. એક જૈન કૃતિમાં સ્થાનકવાસીને અમૂત્તિપૂજક જૈનોને 'નિહનવ' કહ્યા છે, આ પણ એક જમાનો છે ને? તા, ૧૫-૧૧-૭૪

સમાપ્ત

જી-૧૫)-જી

No. Reg G BV-37

અઢી દ્વીપમાં ૧૫ કર્મ ભૂમી જોતોની ૧૭૦ વિજયોમાં,
 ભૂતકાળે અનંતાનંત ચોવીશીઓ અનંતાનંત વીશીયો,
 અને અનંતાનંત ૧૭૦ જિનેશ્વરો થયા છે, તે સંખ્યાથી,
 અનંતાગુણા હજી ભવિષ્ય કાળે ચોક્કસ થવાના છે.
 જેમના પાંચે કથ્યાણુકો થઈ ગયા છે જેમના પાંચ
 કથ્યાણુકો થવાના છે, જેઓ સર્વજ્ઞ-સર્વદર્શી બનીને
 તીર્થની સ્થાપના દ્વારા જગતના ભવ્ય જીવોનો ઉપકાર
 કરી ગયા છે જેઓ ભવિષ્યકાળે અનંતાનંત ભવ્ય
 જીવોનો ચોક્કસ ઉપકાર કરવાના છે જેઓના આઠે કર્મક્ષય
 થઈ ગયા હોવાથી મોક્ષમાં પધારી ગયા છે જેઓના આઠે કર્મ
 વિધમાન હોવાથી હાલ સંસાર વર્તી હોવા છતાં ભવિષ્ય કાળે
 ભવ સ્થિતિ પરિવાર પામીને આઠે કર્મનો ચોક્કસ ક્ષય કરવાના છે
 અને મોક્ષમાં અવરથ પધારવાના છે. એવા અઢી દ્વીપના ૧૫
 કર્મભૂમિ ક્ષેત્રની ૧૭૦ વિજયોના ત્રણે કાળના અનંતાનંત
 તીર્થકર પરમાત્માઓને હું મારા માનસ મંદિરમાં
 પધરાવાનીને તે બધા મહા પુરૂષો જિનેશ્વર પરમાત્માઓના
 ચરણ કમલમા માટે ઉત્તમાંગ સ્થાપન કરીને ત્રિકરણ મેળવીને
 હજારોવાર લાખોવાર કોટોવાર નમસ્કાર કરું છું

લેખક : મુનિચરણવિજયજી અમદાવાદ

પ્રકાશક : જય તિલાલ મનસામ શાહ, શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા-જાનગર.
 મુદ્રક : દત્તેયંદ્ર બોરીદાસ ગાંધી, અરજોદય પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ-જાનગર.